

рівнем знань для ефективної роботи. Відносно мала кількість високих спеціалістів у сфері аудиту не може забезпечити високу репутацію держави.

Стаття 6 43 Директиви ЄС визначає вимоги до освіти аудитора. Згідно з нею аудиторською діяльністю може займатись фізична особа, яка отримала вищу освіту та якісні знання у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, права, інформаційних технологій, загальної економіки, статистики та математики[1]. В Україні аудиторською діяльністю можуть займатись фізичні особи з вищою економічною або юридичною освітою. Таке узагальнення є несприятливим для розвитку аудиту у нашій державі. Адже, юрист, який володіє лише базовими знаннями у сфері аудиту може отримати сертифікат на здійснення аудиторської діяльності. Чим більше недостатньо кваліфікованих осіб отримають такий сертифікат, тим гіршою буде репутація аудиторів у всій державі.

Згідно з статтею 21 43 Директиви ЄС діяльність усіх аудиторів та аудиторських фірм повинна відповідати принципам професійної етики[1]. Добросовісності та об'єктивності українських аудиторів перешкоджає високий рівень корупції у державі. За словами Віктора Суслєва, голови Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України: «Усі 40 страхових компаній, які нещодавно були виключені з реєстру через фінансові труднощі, мали позитивний аудиторський висновок» [2]. Важливою проблемою є також обачливість аудитора, оскільки часто аудитори помиляються і їх необачливість призводить до значних втрат замовника і до судового вирішення конфлікту з аудитором.

Отже, можна зробити висновок, що у більшості випадків аудиторська діяльність в Україні не відповідає вимогам ЄС, що ставить під загрозу досягнення стратегічної мети держави. З наявними негативними явищами у сфері аудиту потрібно активно боротись. Серед методів такої боротьби можна відзначити: зміну та вдосконалення існуючої нормативно-правової бази, підвищення рівня кваліфікації аудиторів, вдосконалення системи регулювання аудиторської діяльності, забезпечення незалежності аудитора шляхом подолання корупції у сфері аудиторської діяльності.

Література:

1. Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності [Електронний ресурс]. - Режим доступу з: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_844.
2. Журнал «Дебет-Кредит» [Електронний ресурс]. - Режим доступу з: <http://www.dtk.com.ua/show/1cid04395.html>.

Ганул К.С., Косяк О.М.,
студ. гр. КО-93,
Кіровоградський інститут комерції.
Науковий керівник - Бондар Ю.А.,
к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Аудиторська діяльність господарюючих суб'єктів постійно потребує змін та нововведень. Становлення аудит в Україні супроводжується виникненням деяких проблемних питань, що обумовлені впливом цілого ряду чинників і обставин. Саме висвітлення таких проблем становлення аудиту є актуальним питанням для розгляду.

Здебільшо теоретичні, методологічні проблеми розвитку фінансово-

господарського контролю та аудиту висвітлені у працях вітчизняних та зарубіжних вчених - М.Т. Білухи, О.Д. Василика, В.П. Вишневського, В.М.Гесця, В.І. Кравченка, Н.І. Рубана, проте на деякі із них слід зупитись.

Основні проблемні питання на які хотілося б звернути увагу - це комп'ютеризація аудиту, стажування за кордоном та навчання вже існуючих аудиторів, удосконалення законодавчої, методичної та педологічної бази.

Предстаникам Аудиторської палати України слід старанно аналізувати зарубіжний досвід і застосовувати його на практиці з урахуванням конкретних національних інтересів.

Разом з тим впровадження аудиту в сферу підприємницької діяльності має в цілому для держави істотні переваги порівняно з іншими формами фінансово-господарського контролю, зокрема:

- значна економія державних коштів на утримання контрольно-ревізійного апарату;
- надходження додаткових коштів у бюджет за рахунок сплати аудиторськими фірмами (аудиторами) податків;
- незалежність, конкурентна боротьба, відповідний професіоналізм аудиторів, що сприяє підвищенню якості перевірок;
- можливість вибору аудитора замовником тощо.

Національна система аудиту спирається на апробоване наукове забезпечення, яке постійно оновлюється відповідно до динамічних суспільно-господарських змін, що відбуваються в країні. За цей час у національну практику аудиторської діяльності впроваджено низку вагомих результатів наукових досліджень з методології та організації аудиту [2].

Отже, можна стверджувати, що аудит пройшов певний шлях становлення і розвитку, в результаті чого накопичений відповідний досвід практичного аудиту і професійного підтвердження достовірності фінансової звітності, що надається користувачам і зацікавленим сторонам, але, все ж таки, практика свідчить, що аудит потребує детальнішого методологічного та нормативного обґрунтування з метою покращення його якості.

Література:

1. Т.А. Калінська «Сучасний стан і проблеми вітчизняного аудиту» // Калінська Т.А. // Науково-виробничий журнал. – 2010 № 3. – (20) .

Гаталевич Х.В.,
студ. гр. ОА-43,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Пилипенко Л.М.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

РИЗИКИ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Сучасна фінансово-економічна криза засвідчила негативні результати функціонування багатьох компаній, які до її початку вважалися успішними та показували у своїй фінансовій звітності досить високі прибутки. До речі звітність багатьох таких компаній була підтверджена незалежними аудиторами. Проте, з настанням кризи фінансово-майновий стан більшості компаній різко погіршився, деякі